

старый славянский обычай, трѣбова да живѣять заедно и да си не дѣлять бащиный си имоть; Любошя подтвердила това нѣщо. Нѣ по-старый братъ останжлъ не-благодаренъ отъ тѣхъ, та зель да ся присмива на Чехы-ты, че гы владѣе жена. Тогава Любошя зела да ся отрича отъ-да царува, и казала на Чехы-ты да си избержтъ князь. Народъ-тъ отговорилъ, че той ще припознае за свой князь оногова, когото си тя избере за мжжъ. Любошя си избрала единъ орачь Пшемысла; пратеници-ти го нашли на нивж-тж му, дѣто оралъ, качили го на конѣ и го довели въ Вышеградъ, столицина на Чехиѣ (сега Прага на брѣга на Молдовѣ). *Пшемыслъ* былъ уменъ и юнакъ князь, и родъ-тъ му царувалъ славно въ Чехиѣ. Чехи-ти непрѣстайно ся били за слободж-тж си съ германскы-ты царѣ, още отъ Карла Великий. Въ царуване-то на Оттона Великий чешкый князь ся принудилъ да стане вассалъ на германскый царь; а Фридрихъ Барбаруса далъ на Чехы-ты царскъ титлъ.

Христьянство-то ся распространило между Чехы-ты и Моравци-ты въ IX вѣкъ. У тѣхъ ходили проповѣдници отъ Римъ; нѣ тии служили на латинскый языкъ, който народъ-тъ неразбиралъ. Затова моравскы-ти князове пратили до византийскый царь да искаръ христьянскы учители, които да знаятъ славянскый языкъ (защото тогава старопланинскый полуостровъ былъ населенъ съ Славяны). Византийскый царь имъ пратилъ двама брата, Кирилла и Методия. Тия два брата написали славянскъ азбукъ и подкачили да прѣвождатъ на славянскый языкъ Священо-то писание. Тии много сполучили съ проповѣдане-то си, покрѣстили много Славяны, и затова ся выкатъ славянскы апостолы. Нѣ срѣщо тѣхъ ся повдигнжло римско-то или латинско-то духовенство: въ това врѣмя ся было наченжло веке раздѣление-то на църквж-тж на западнж и источнж или Латинскж и Грьцкж. Римскы-ти папы искали да земать подъ духовнж-тж си власть славянскы-ты народы, като германскы-ты. И наистинж, тии сполучили да исхвърлятъ отъ Моравиѣ и Чехиѣ богослужение-то на славянскый языкъ и да утвърдятъ тамъ духовно-то си господство. На това